

Kam na jarní vodu

FOTO: JAKUB TUREK

PŮJČOVNY

Vybavení na vodu nemusíte hned kupovat. Zvláště pro ty, kteří jezdí jen občas, se vyplatí zajít do půjčovny. Kromě lodě si tam můžete vypůjčit neoprenové oblečení, přilbu, pádlo, plovací vestu, nepromokavý lodní pytel a další drobnosti. Výpůjčka za den přijde na 250 až 400 korun. Přibližně stejně drahé je vybavení i v sousedních zemích. Tato částka je na jednu osobu stejná, ať si vypůjčíte jednomístný kajak, dvoumístnou nafukovací či pevnou kánoi nebo dokonce více-místný raft. Půjčené vybavení je obvykle pojištěné proti poškození, ale nikdy proti ztrátě. Jestli vám ho někdo na řece ukradne, zaplatíte půjčovně zůstatkovou hodnotu.

Do gumy! velí vůdce raftu. Všichni mu říkají guide, i když nestojíme na břehu Zambezi nebo Yukonu, ale u Sázavy. Nikomu se v aprílovém počasí nechce převlékat, ale guide je nekompromisní: „Za čtvrt hodiny vyrážíme.“

Guide s pomocníkem mezi tím stáhnou z korby malého nákladáčku nafukovací člun pro

sedm lidí, prověří tlak v jeho válcích a odnesou ho k vodě. Karty na člunu rozdává zásadně guide. Dopředu posílá dva muže, kteří to podle svých slov dobře umějí na kanoi. Za ně si sedne sportovně vypadající milenecká dvojice. „Váš úkol je být motorem lodi, budete pádlovat jako o život, ať se děje, co se děje.“ Třetí řadu obsazují dva mladíci, kteří na řece ještě nikdy nepluli. „Budete mě poslouchat a naučíte se to,“ říká hlasem mořského vlka. Sázava se rozlévá do šířky a proud je pomalý. Podle pokynů guida zkusíme pádlovat dopředu na povel „zaber!“, dozadu „kontra!“ a dva přední háčci se vyklánějí do strany a nalehávají na pádla po výkřiku „přitáhni!“

Proud nás stahuje do zatáčky a guide pokřikuje první povely, které bez odmlouvání plníme.

Těsně mýjíme několik velkých kamenů, skáčíme skalní prahy a kličkujeme od jednoho břehu k druhému. Po dvaceti minutách se Sázava uklidňuje, jako když utne. Blížíme se k mostu, kde na nás čeká nákladák. Celá posádka se už těší na břeh a to se nám nevyplatí – raft se převrací, všichni padáme do vody. Mrazivá voda nás šokuje, tělo si otloukáme o kamení na dně. Pod mostem se proud zastavuje úplně, vylézáme roztřesení, zmrzlí a promočení na břeh. Až podle rozesmátého obličeje pomocníka s nákladákem pochopíme, že guide nám vyvedl pěknou kulišárnu. Prostě nás do vody záměrně shodil. „Teď už víte, co s vámi voda udělá, když do ní spadnete,“ utrousí, když táhne člun k nákladáku. Jeho cestovní kanceláři jsme totiž zaplatili tři jízdy a on z nás chce mít dobrou posádku.

